

IX kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

- **KOMISJI DO SPRAW PETYCJI**
(NR 103)
z dnia 22 lutego 2022 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Petycji (nr 103)

22 lutego 2022 r.

Komisja do Spraw Petycji, obradująca pod przewodnictwem posła **Sławomira Jana Piechoty (KO)**, przewodniczącego Komisji, oraz poseł **Izabeli Katarzyny Mrzygłockiej (KO)**, zastępcy przewodniczącego Komisji, zrealizowała następujący porządek dzienny:

- rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Infrastruktury na dezyderat nr 136 skierowany do Prezesa Rady Ministrów w sprawie reguł badania osób prowadzących pojazdy transportu publicznego na obecność w organizmie środków psychoaktywnych;
- rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Rodziny i Polityki Społecznej na dezyderat nr 137 skierowany do Prezesa Rady Ministrów w sprawie przyznania osobom głuchym ulg na przejazdy środkami transportu publicznego;
- rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi na dezyderat nr 148 w sprawie zmiany ustawy z dnia 18 stycznia 2001 r. o wyścigach konnych;
- rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Sprawiedliwości na dezyderat nr 155 w sprawie nowelizacji ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich;
- rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Rodziny i Polityki Społecznej na dezyderat nr 165 w sprawie aktualizacji i uporządkowania niektórych przepisów ustawy z dnia 7 kwietnia 2006 r. o informowaniu pracowników i przeprowadzaniu z nimi konsultacji;
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 450 ze zm.) w zakresie zakazu poruszania się samochodów ciężarowych innymi niż dwoma prawymi, skrajnymi pasami ruchu na autostradach i drogach ekspresowych posiadających trzy lub więcej pasów ruchu (BKSP-144-IX-517/21);
- rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie publikowania w ogłoszeniach o pracę informacji o proponowanym wynagrodzeniu oraz wynagrodzenia uczestników aplikacji prawniczych (BKSP-144-IX-531/21);
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1486 ze zm.) w zakresie zniesienia ograniczeń wiekowych dla kandydatów do służby w Straży Granicznej (BKSP-144-IX-533/21);
- rozpatrzenie projektów dezyderatów:

- w sprawie zwolnienia niektórych przedsiębiorców z opłat abonamentowych RTV;
 - w sprawie zasad powoływania kierowników jednostek organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej;
 - w sprawie przepisów regulujących doręczenia elektroniczne;
 - w sprawie zmiany ustawy z dnia 25 czerwca 2015 r. – Prawo konsularne w zakresie możliwości wznowienia postępowania przed konsulem;
 - w sprawie zmian porządkujących w ustawie z dnia 28 września 1991 r. o lasach oraz ustawie z dnia 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie;
 - w sprawie zmiany art. XII § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Przepisy wprowadzające Kodeks pracy;
 - w sprawie zmiany przepisów ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym w zakresie zasad ewidencji pojazdów sprowadzanych do Polski w celach handlowych.
- rozpatrzenie projektów opinii:
- w sprawie zmian porządkujących w przepisach ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych oraz ustawy z dnia 16 maja 2019 r. o Funduszu rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej;
 - w sprawie zmiany niektórych ustaw w zakresie aktualizacji odwołań zawartych w ich przepisach;
 - w sprawie zmiany przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;
 - w sprawie zmiany art. 10c ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego;
 - w sprawie zmiany ustawy z dnia 10 maja 1990 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o samorządzie terytorialnym i ustawę o pracownikach samorządowych;
 - w sprawie zmiany porządkującej w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw.

W posiedzeniu udział wzięli: **Mariusz Cichomski** dyrektor Departamentu Porządku Publicznego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, **Agnieszka Ginel** dyrektor Biura Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych, **mł. insp. Robert Koźlak** zastępca dyrektora Biura Ruchu Drogowego Komendy Głównej Policji, **Łukasz Marciniak** zastępca dyrektora Departamentu Planowania Przestrzennego Ministerstwa Rozwoju i Technologii, **Renata Rychter** dyrektor Departamentu Transportu Drogowego Ministerstwa Infrastruktury wraz ze współpracownikami, **Marcin Stanecki** dyrektor Departamentu Prawa Pracy Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej, **Marek Waleśkiewicz** dyrektor Departamentu Dialogu i Partnerstwa Społecznego Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej, **Andrzej Kojtych** doradca ekonomiczny w Departamencie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Najwyższej Izby Kontroli, **Konrad Lipiński** doradca prawny w Najwyższej Izbie Kontroli, **Aneta Matosek-Kozdój** naczelnik Wydziału Wspierania Rodziny oraz Sądownictwa Rodzinnego i Nietletnich Departamentu Spraw Rodziny i Nietletnich Ministerstwa Sprawiedliwości, **Jarosław Pasztaleniec** doradca ekonomiczny w Departamencie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Najwyższej Izby Kontroli, **Joanna Piekarska** starszy specjalista w Departamencie Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii Ministerstwa Rolnictwa

i Rozwoju Wsi, **Krzysztof Pater** stały doradca Komisji, **Tomasz Kuszelejko** asystent przewodniczącego Komisji oraz **Marianna Maroszek** z Biura Poselskiego posła Sławomira Jana Piechoty.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Kamil Micał** oraz **Małgorzata Nowak** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komunikacji Społecznej.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Szanowni państwo, witam. Otwieram 103. posiedzenie Komisji do Spraw Petycji. Na początek przypominam, że posiedzenie prowadzone jest z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej umożliwiającym porozumiewanie się na odległość. Chęć zabrania głosów należy zgłaszać na adres poczty elektronicznej Komisji do Spraw Petycji lub poprzez odpowiedni czat w aplikacji Whereby. Informuję także, że posłowie obecni na sali obrad głosują przy pomocy urządzenia zespolonego z mikrofonem, a wówczas nie logują się w systemie komunikacji zdalnej. Proszę panie i panów posłów o potwierdzenie udziału w posiedzeniu poprzez przyciśnięcie dowolnego przycisku w systemie do głosowania w celu stwierdzenia kworum, a w tym czasie przedstawię projekt porządku tego posiedzenia.

W punkcie pierwszym – mamy rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Infrastruktury na dezyderat nr 136 skierowany do Prezesa Rady Ministrów w sprawie reguł badania osób prowadzących pojazdy transportu publicznego na obecność w organizmie środków psychoaktywnych. W punkcie drugim – rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Rodziny i Polityki Społecznej na dezyderat nr 137 skierowany do Prezesa Rady Ministrów w sprawie przyznania osobom głuchym ulg na przejazdy środkami transportu publicznego. W punkcie trzecim – rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi na dezyderat nr 148 w sprawie zmiany ustawy z dnia 18 stycznia 2001 r. o wyścigach konnych. W punkcie czwartym – rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Sprawiedliwości na dezyderat nr 155 w sprawie nowelizacji ustawy z 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich. W punkcie piątym – rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Rodziny i Polityki Społecznej na dezyderat nr 165 w sprawie aktualizacji i uporządkowania niektórych przepisów ustawy z 7 kwietnia 2006 r. o informowaniu pracowników i przeprowadzaniu z nimi konsultacji. W punkcie szóstym – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym. W punkcie siódmym – rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie publikowania w ogłoszeniach o pracę informacji o proponowanym wynagrodzeniu oraz wynagrodzenia uczestników aplikacji prawniczych. W punkcie ósmym – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z 12 października 1990 r. o Straży Granicznej. W punkcie dziewiątym – rozpatrzenie projektów siedmiu dezyderatów: w sprawie zwolnienia niektórych przedsiębiorców z opłat abonamentowych RTV; w sprawie zasad powoływania kierowników jednostek organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej; w sprawie przepisów regulujących doręczenia elektroniczne; w sprawie zmiany ustawy z 25 czerwca 2015 r. – Prawo konsularne; w sprawie zmian porządkujących w ustawie z 28 września 1991 r. o lasach oraz ustawie z 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie; w sprawie zmiany art. XII § 2 ustawy z 26 czerwca 1974 r. – Przepisy wprowadzające Kodeks pracy; w sprawie zmiany przepisów ustawy z 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym. W punkcie dziesiątym – rozpatrzenie projektów sześciu opinii: w sprawie zmian porządkujących w przepisach ustawy z 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych oraz ustawy z dnia 16 maja 2019 r. o Funduszu rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej; w sprawie zmiany niektórych ustaw w zakresie aktualizacji odwołań zawartych w ich przepisach; w sprawie zmiany przepisów ustawy z 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym; w sprawie zmiany art. 10c ust. 1 pkt 6 ustawy z 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego; w sprawie zmiany ustawy z 10 maja 1990 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o samorządzie terytorialnym i ustawę o pracownikach samorządowych; w sprawie zmiany porządkującej w ustawie z 16 kwietnia 2004 r. o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw.

Taki jest projekt naszego posiedzenia. Stwierdzam, iż posiadamy kworum wymagane regulaminem Sejmu do prawidłowego prowadzenia obrad oraz skutecznego podejmowania decyzji. Czy są uwagi do porządku posiedzenia? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż porządek posiedzenia został przyjęty. Przystępujemy do jego realizacji.

Proszę zatem przedstawiciela Ministra Infrastruktury o przedstawienie odpowiedzi na dezyderat nr 136 skierowany do Prezesa Rady Ministrów w sprawie reguł badania osób prowadzących pojazdy transportu publicznego na obecność w organizmie środków psychoaktywnych. Kto z państwa? Pani dyrektor Renata Rychter, tak?

Dyrektor Departamentu Transportu Drogowego Ministerstwa Infrastruktury Renata Rychter:

Tak. Dzień dobry państwu, dzień dobry szanownej Komisji. Szanowni państwo, mam nadzieję, że mnie słyszać?

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Słyszemy panią, prosimy o przedstawienie odpowiedzi.

Dyrektor Departamentu Transportu Drogowego MI Renata Rychter:

Dziękuję pięknie. Wysoka Komisjo, już we wrześniu ubiegłego roku Minister Infrastruktury odpowiadał na dezyderat nr 136 w tym zakresie. Sytuacja prawna i okoliczności nieco się zaktualizowały, zmieniły, dlatego pozwolicie szanowni państwo, że również podzielę się wiadomościami aktualnymi. Otóż przedmiotem dezyderatu było zwrócenie uwagi na niezwykle istotną kwestię i konieczność podjęcia czynności, które zmierzałyby do zweryfikowania możliwości prawnych, czyli zbadania legalności i poprawności działań w zakresie badania kierowców pojazdów transportu publicznego na obecność w organizmie środków odurzających, środków i substancji psychoaktywnych, które powodują w wiadomy sposób negatywny wpływ na organizm takiego kierowcy i oczywiście negatywny wpływ na bezpieczeństwo w ruchu drogowym, bezpieczeństwo przewożonych pasażerów.

W tym zakresie mieliśmy i mamy problem w obecnym stanie prawnym, dlatego że rozporządzenie doskonale państwu znane Parlamentu Europejskiego i Rady z 2016 r., potocznie określane mianem RODO, czyli rozporządzenie dotyczące ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem ich danych osobowych określa w art. 4 w pkt 15 zakres danych, które są zaliczane do informacji o stanie fizjologicznym osoby. Innymi słowy, dane osobowe o stanie fizjologicznym osoby, a do takowych niewątpliwie należą informacje o obecności w organizmie pracownika alkoholu czy innych substancji o podobnym działaniu, w chwili obecnej nie mogą być w sposób dowolny przetwarzane przez pracodawcę. Otóż obecne brzmienie Kodeksu pracy wskazuje wyraźnie w art. 22^{1b}, że tylko na wyraźną zgodę pracownika możliwe jest przetwarzanie danych osobowych o zdrowiu tego pracownika.

Z tych powodów, szanowni państwo, nie mogliśmy mówić o swobodnym umożliwieniu przez pracodawcę badania, poddania takiego pracownika – w tym kierowcy – badaniom na obecność substancji psychoaktywnych. Zresztą też obecnie, jeżeli chodzi o badanie chociażby zawarcia alkoholu we krwi pracownika, oczywiście obowiązuje ustawa o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, która w art. 17 dokładnie określa zasady przeprowadzania badań na trzeźwość pracownika.

W związku z potrzebą, oceną, że obecny stan prawny nie daje możliwości do poddawania kierowców takim badaniom, podjęliśmy działania wspólne z właściwym ministerstwem. Szanowni państwo, te działania zaowocowały opracowaniem projektu odpowiednich zmian w Kodeksie pracy. Obecnie ustawa zmieniająca, nowelizująca, która zajmuje się tą tematyką, została uwzględniona w wykazie prac legislacyjnych i rządowych i projekt ustawy o zmianie ustawy Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw jest procedowany pod numerem UD318.

Aktualnie te przepisy, a m.in. nowy dodany do Kodeksu pracy art. 22^{1e} będzie umożliwiał przeprowadzanie badań u kierowców, ale także i u innych pracowników nie tylko na zawartość alkoholu, ale także innych substancji o działaniu podobnym do alkoholu. Tak jak wskazywałam, ten projekt jest jeszcze na etapie prac legislacyjnych rządu. Obecnie jest na etapie komisji prawniczej – 18 lutego chyba było posiedzenie komisji praw-

niczej – i tuż po przyjęciu przez właściwe komitety i przez Radę Ministrów zapewne zostanie skierowany do prac parlamentarnych. Zatem ten projekt kompleksowo reguluje tę problematykę. Przede wszystkim wprowadza podstawy prawne do poddania pracownika takim badaniom. Wprowadza też na pracodawcę obowiązek takiej prewencyjnej kontroli trzeźwości i kontroli na obecność właśnie środka odurzającego w organizmie pracownika, wprowadza całą procedurę przeprowadzenia takiego badania. Uzupełnia też katalog przesłanek, które będą uzasadniały nałożenie na takiego pracownika odpowiednich kar porządkowych przewidzianych w Kodeksie pracy.

Szanowni państwo, zatem podsumowując, te projektowane regulacje, które mają zostać włączone do Kodeksu pracy, będą określać prawa i obowiązki ogółu pracowników i ogółu pracodawców. Będą obejmowały swoim zakresem wszystkich pracowników, a zatem także kierowców, którzy wykonują przewozy drogowe w ramach publicznego transportu zbiorowego, ale także w ramach innych rodzajów transportu osób. W ocenie Ministerstwa Infrastruktury, te proponowane zmiany będą odpowiedzią na problemy zgłoszone szanownej Komisji w dezyderacie nr 136. Bardzo dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję, pani dyrektor. Jest to bardzo ważna odpowiedź. Cieszę się, że te działania zostały podjęte, bo istotą było upoważnienie pracodawcy realizującego usługi w zakresie transportu zbiorowego do możliwości sprawdzenia czy kierowca jest w stanie, zwłaszcza czy nie spożył jakiś środków odurzających. Również wypadki, o których w ostatnim czasie było głośno, bardzo mocno pokazują, że nawet jeżeli są to sytuacje rzadkie, to są to sytuacje bardzo niebezpieczne. Bezpieczeństwo zwłaszcza pasażerów, a także innych uczestników ruchu drogowego na pewno jest tutaj celem, który powinien być tą wartością, która powinna być chroniona odpowiednimi regulacjami prawnymi.

Poproszę pana Krzysztofa Patera o stanowisko w tej sprawie.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Dzień dobry. Sytuacja wydaje się być jasna, podjęto prace legislacyjne, w związku z tym nie ma potrzeby, żeby Komisja powtarzała to samo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy pani dyrektor mogłaby jeszcze raz doprecyzować, w jakiej perspektywie czasu przewidujecie państwo, że projekty zmian zostaną skierowane do parlamentu?

Dyrektor Departamentu Transportu Drogowego MI Renata Rychter:

Szanowny panie przewodniczący, szanowna Komisjo, tak jak powiedziałam, komisja prawnicza była w połowie lutego, a zatem nie mam dokładnego planu i terminu kiedy ten projekt ustawy stanie na Radzie Ministrów, ale przypuszczam, że jeszcze w kwietniu projekt może zostać przekazany do łaski marszałkowskiej. W zależności od tego jakie będą inne priorytetowe projekty, ale jest nawet szansa, że na jesieni ten projekt będzie już po trzech czytaniach w Sejmie. Mogę dokładniej sprawdzić, czy są jakieś plany i wyznaczone konkretne daty, jeśli chodzi o proces legislacyjny od strony rządowej. Na tę chwilę jeszcze takich wyznaczonych dat nie ma.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Poproszę zatem jeszcze o dodatkową informację, ale już na piśmie. Dzisiaj zaś rekomenduję przyjęcie przedstawionej odpowiedzi na dezyderat nr 136 skierowany do Prezesa Rady Ministrów w sprawie reguł badania osób prowadzących pojazdy transportu publicznego na obecność w organizmie środków psychoaktywnych. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła odpowiedź.

Przechodzimy do kolejnego punktu. Proszę przedstawiciela Ministra Rodziny i Polityki Społecznej o przedstawienie odpowiedzi na dezyderat nr 137 skierowany do Prezesa Rady Ministrów w sprawie przyznania osobom głuchym ulg na przejazdy środkami transportu publicznego.

Dyrektor Biura Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych Agnieszka Ginel:

Szanowny panie przewodniczący, szanowna Komisjo, nie wiem czy jest obecny pan minister Paweł Wdówik. Miał być, ale wśród listy osób, która mi się wyświetla nie widzę, więc

pozwalam sobie nie przedłużając już zabrać głos w sprawie dezyderatu nr 137. Agnieszka Ginel, dyrektor Biura Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Witamy panią dyrektor, prosimy o przedstawienie odpowiedzi.

Dyrektor Biura Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych Agnieszka Ginel:

Szanowny panie przewodniczący, szanowna Komisjo, szanowni państwo, w zakresie dezyderatu 137 Minister Rodziny i Polityki Społecznej pozwolił sobie zasięgnąć opinii i skonsultować treść petycji i przedstawiane prośby z Ministerstwem Infrastruktury. W przedmiotowej sprawie pozwolę sobie przytoczyć informacje, które uzyskaliśmy, które też są w odpowiedzi na dezyderat. Najważniejsze informacje, które zostały przedstawione to takie, że stanowisko Ministerstwa Infrastruktury, co do wskazanego w petycji postulatu, żeby wymiar ulgi 37% przy zakupie biletów jednorazowych i miesięcznych środkami publicznego transportu zbiorowego, kolejowego i autobusowego objął również osoby głuche z umiarkowanym stopniem niepełnosprawności, jako taką formę poprawy sytuacji finansowo-materialnej tych osób, tej grupy osób z niepełnosprawnościami, z pewnością wymaga rozważenia w kontekście szeroko pojętej polityki społecznej państwa.

Co istotne, obecnie w obowiązujących przepisach przyznawane są ustawowe ulgi przejazdowe co do zasady jedynie osobom ze znacznym stopniem niepełnosprawności. Na dzień dzisiejszy wyjątek, który obowiązuje, dotyczy tylko i wyłącznie osób niewidomych, które też są uznawane za osoby niezdolne do samodzielnej egzystencji. Osobom tym w ramach tego wyjątku przyznawane są ulgi w wysokości 37%, chociażby ze względu na charakter niepełnosprawności i największe problemy z przemieszczaniem się.

Co ważne, te regulacje w zakresie ulg ustawowych skierowane do tych najsłabszych grup, które wymagają szczególnej opieki ze strony państwa, bądź też wykonują obowiązek szkolny czy studiują, to jakby przyjrzenie się tej grupie i zapewnienie jej specjalnych ulg jest jakby pokłosiem dostosowania tych możliwości do tych grup najbardziej potrzebujących. Natomiast z informacji, które uzyskaliśmy, jeśli wpływają do resortu infrastruktury prośby o to, żeby przyjrzeć się temu, żeby ta grupa została poszerzona, pod tym kątem za każdym razem odbywa się analiza skutków finansowych, jakie miałyby to mieć dla budżetu państwa. Szacuje się, że osoby z umiarkowanym stopniem niepełnosprawności, to jest około $\frac{1}{3}$ liczności osób ze znacznym stopniem niepełnosprawności. Tutaj resort wskazuje, że nie posiada tak precyzyjnych danych, żeby mógł precyzyjnie dokonać szacunków, szczególnie że miałyby one objąć ulgi w komunikacji autobusowej i w komunikacji w przewozach kolejowych m.in. dlatego, że szacunki nigdy nie były wykonywane, a grupa osób, która mogłyby być objęta taką zniżką, to jest grupa na poziomie od 50 do 170 tys. osób z niepełnosprawnością, z problemem słuchu.

Stąd też resort w odpowiedzi na dezyderat wskazał precyzyjnie jakie ulgi na dzisiaj przysługują i komu. Opierając się na tej informacji, do której jako Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej jak najbardziej przychylamy się uważamy, że rzeczywiście jest to zagadnienie, któremu należałoby się przyjrzeć. Z naszej strony, myślę, że mogę potwierdzić, że takim punktem zwrotnym będą zmiany wprowadzone w reformie orzecznictwa, w orzekaniu o niepełnosprawności wypracowane rozwiązania, które pomogą dostosować bardziej precyzyjnie wszelkiego rodzaju świadczenia, usługi, ulgi dla odpowiednich grup osób z niepełnosprawnością. Natomiast z racji tego, że prace nad reformą orzecznictwa są w trakcie i jeszcze ewoluują, to na dzień dzisiejszy mogę państwu powiedzieć tyle, że te rozwiązania i te mechanizmy, które są przewidywane, pozwolą między innymi bardziej precyzyjnie na dostosowywanie rozwiązań również dla tej grupy. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję, pani dyrektor. Petycję referował pan poseł Marcin Duszek.

Pani dyrektor, ta odpowiedź jest bardzo szeroka, podaje wiele bardzo konkretnych kwestii. Natomiast mój niepokój budzi to odesłanie do nowego systemu orzecznictwa, bo prace nad tym trwają już wiele lat. Tak naprawdę to ten system deklarowano jeszcze zarządzeniem pani premier Beaty Szydło – miał być gotowy bodajże w 2016 r. Na jakim to jest etapie? Jaka jest w ogóle perspektywa, że ta nowa propozycja się pojawi? Ponie-

waż można mieć wrażenie, że ciągle słyszymy, że prace trwają, ale tak naprawdę czy w ogóle jest zamiar doprowadzenia tych prac do finału, do konkretnego projektu, który zostanie wprowadzony w życie.

Dyrektor Biura Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych Agnieszka Ginel:

Panie przewodniczący, choć bardzo bym chciała, to niestety nie jestem osobą upoważnioną, żeby udzielić takiej precyzyjnej odpowiedzi na zadane przez pana pytanie. Jeśli pan pozwoli, to poprosiłabym o skierowanie takiego zapytania na piśmie, tak żeby ta odpowiedź mogła zostać udzielona przez resort. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę.

Szanowni państwo, proponuję uznać odpowiedź w tym zakresie za niewystarczającą i wystąpić o jej uzupełnienie w kwestii co do nowego systemu orzekania o niepełnosprawności, kiedy będzie gotowy projekt i kiedy rząd przewiduje jego skierowanie do parlamentu czy wprowadzenie w życie. Czy do takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem uznaję, iż Komisja podjęła taką decyzję. Dziękuję. Dziękujemy pani dyrektor.

Dyrektor Biura Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych Agnieszka Ginel:

Dziękuję pięknie.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Przechodzimy do kolejnego punktu. Proszę o przedstawienie odpowiedzi Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi na dezyderat nr 148 w sprawie zmiany ustawy z 18 stycznia 2001 r. o wyścigach konnych. Kto z państwa? Czy mamy przedstawiciela ministra rolnictwa?

Starszy specjalista w Departamencie Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi Joanna Piekarska:

Halo, dzień dobry. Joanna Piekarska.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Witamy panią. Prosimy, czy zechciałyby pani nam powiedzieć, jaką pani pełni funkcję w ministerstwie.

Starszy specjalista w Departamencie Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii MRiRW Joanna Piekarska:

Jestem starszym specjalistą w Departamencie Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Witamy i prosimy zatem o przedstawienie odpowiedzi.

Starszy specjalista w Departamencie Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii MRiRW Joanna Piekarska:

Zgodnie z odpowiedzią udzieloną na dezyderat, ministerstwo wnikliwie przeanalizowało, rozważyło zasadność wprowadzenia wymienionych w dezyderacie zmian w ustawie o wyścigach konnych. Propozycje te mają na celu uwzględnienie dokonanej zmiany w art. 35 ustawy o ochronie zwierząt, w którym po ust. 1 dodano ust. 1a penalizujący znęcanie się nad zwierzęciem. Należy jednak zaznaczyć, że już obecnie obowiązujące przepisy art. 37 ustawy o ochronie zwierząt wskazują szeroki katalog czynów zabronionych, w tym m.in. w przypadku zwierząt domowych, niewłaściwą opiekę nad zwierzętami, trzymanie na uwięzi powodujące u nich uszkodzenie ciała lub cierpienie, a w odniesieniu do zwierząt gospodarskich niezapewnienie im właściwych warunków bytowania, chowu lub hodowli, które powodowałyby urazy, uszkodzenie ciała lub inne cierpienie. Tak więc osoby, które zostały skazane prawomocnym wyrokiem m.in. za wykroczenia, o których mowa w art. 37 ustawy o ochronie zwierząt nie będą spełniały warunków, aby uzyskać pozwolenie na kierowanie stajnią wyścigową, licencji na trenowanie koni, licencji na powożenie czy też licencji na pełnienie funkcji sędziego wyścigowego.

Ponadto w przypadku propozycji zmiany art. 21e ust. 2 pkt 3 ustawy o wyścigach konnych należy zauważyć, że obecnie istniejący przepis w zakresie udzielania licencji na pełnienie funkcji sędziego wyścigowego zawiera szerszy katalog czynów zabronionych

niż propozycja ujęta w dezyderacie. Stąd przyjęcie tej propozycji, zdaniem ministra, jest niezasadne.

Odnosząc się do propozycji dodania w art. 28 ustawy o wyścigach konnych ust. 1a w brzmieniu: „Tej samej karze podlega kto wykonuje działalność określoną w ustawie bez wymaganego pozwolenia lub licencji” i nadania ust. 2 tego artykułu brzmienia: „Postępowanie w sprawach o których mowa w ust. 1 i 1a toczy się według przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenie” uprzejmie informuję, że minister podziela stanowisko Biura Analiz Sejmowych Kancelarii Sejmu wyrażone w sprawie, która jest przedmiotem dezyderatu i zostało przekazane przewodniczącemu Komisji pismem z dnia 26 maja. Zgodnie z ww. opinią kwestia m.in. objęcia zakresem kryminalizacji określonych zachowań mieści się zasadniczo w granicach swobody ustawodawcy. Należy jednak tutaj zaznaczyć, że proces kryminalizacji powinien być procesem racjonalnym, co jest zbieżne z założeniem racjonalności procesu stanowienia prawa.

W opinii zaznaczono, że stwierdzenie określonego zagrożenia powinno wynikać z odpowiednich źródeł takich jak przeprowadzenie statystyk, badań naukowych czy badań aktowych, jako podstaw leżących w uzasadnieniu decyzji kryminalizacyjnych. Z opinii tej wynika, że dopiero po uzyskaniu odpowiednich danych i dokonaniu ustaleń na podstawie metod naukowych możliwe jest podjęcie ostatecznej decyzji. W opisanym przypadku należy mieć także na względzie, że Polski Klub Wyścigów Konnych sprawuje nadzór nad przestrzeganiem przepisów dotyczących wyścigów konnych, który obejmuje również kwestie związane z wydawanymi pozwoleńiami i licencjami. Ponadto zgodnie z art. 5 ust 2 pkt 7 i 8 ustawy o wyścigach konnych PKWK powołuje komisje techniczne, sędziów technicznych dla poszczególnych torów oraz komisje odwoławcze. Zatem oczywistym jest, że nie powoła osoby bez odpowiednich uprawnień. Biorąc powyższe pod uwagę nie wydaje się zasadne wprowadzenie zaproponowanej zmiany w art. 28 ustawy o wyścigach konnych.

Odnosząc się do propozycji zmiany art. 21d ust. 1 pkt 5 ustawy o wyścigach konnych, również w tym przypadku minister podziela stanowisko do proponowanej zmiany wyrażonej we wcześniej przywołanej opinii prawnej Biura Analiz Sejmowych Kancelarii Sejmu, że ustawą o działalności leczniczej uchylono ustawę o zakładach opieki zdrowotnej, co spowodowało zastąpienie pojęcie „zakładu opieki zdrowotnej” szerszym pojęciem „podmiotu leczniczego”. Jednakże w swojej opinii Biuro Analiz Sejmowych stwierdza, że zmiana ta ma charakter porządkujący, a sformułowanie art. 21d ust. 1 pkt 5 ustawy o wyścigach konnych, pomimo nieaktualnego odwołania, nie sprawia w praktyce problemów interpretacyjnych. Wobec tego potrzeba uporządkowania tekstu prawnego wskazana jako jedyny powód podjęcia inicjatywy ustawodawczej, nie poparta żadnym innym argumentem – np. koniecznością rozwiązania problemów interpretacyjnych występujących w trakcie procesu stosowania prawa – budzi wątpliwości jako wyłączna podstawa do inicjowania i dokonywania zmian ustawodawczych.

Zatem zgodnie z przedstawioną odpowiedzią, zgodnie z decyzją ministra, znaczy propozycja zmian zawartych w dezyderacie 148 nie jest zasadne i nie zasługuje na ich uwzględnienie. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Izabela Katarzyna Mrzygłocka (KO):

Dziękuję bardzo. Ponieważ petycją zajmował się pan poseł Grzegorz Wojciechowski, bardzo proszę o słowo w tej sprawie.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, wydaje się, że odpowiedź jest wyczerpująca. Oczywiście ona jest ograniczona do zakresu petycji, a petycja wszystkich problemów nie podnosiła, o czym zresztą mówiłem w trakcie jej referowania. Proponuję przyjąć tę odpowiedź jako wystarczającą. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Izabela Katarzyna Mrzygłocka (KO):

Dziękuję bardzo. Prosimy jeszcze o stanowisko naszego doradcę pana Patera.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Popieram przedstawione propozycje, a więc nieprzyjęcie odpowiedzi i w konsekwencji nieuwzględnianie żądania zawartego w petycji.

Przewodnicząca poseł Izabela Katarzyna Mrzygłocka (KO):

Tak, tylko przyjęcie odpowiedzi. Dlatego proponuję przyjęcie odpowiedzi. Czy jest sprzeciw wobec takiej propozycji? Nie widzę.

Przechodzimy do punktu czwartego, rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Sprawiedliwości na dezyderat nr 155 w sprawie nowelizacji ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich.

Rozumiem pani Aneta Matosek-Kozdój, bardzo proszę.

Naczelnik Wydziału Wspierania Rodziny oraz Sądownictwa Rodzinnego i Nieletnich Departamentu Spraw Rodzinnych i Nieletnich Ministerstwa Sprawiedliwości Aneta Matosek-Kozdój:

Dzień dobry państwu. Tak, Aneta Matosek-Kozdój, jestem naczelnikiem Wydziału Wspierania Rodziny oraz Sądownictwa Rodzinnego i Nieletnich w Departamencie Spraw Rodzinnych i Nieletnich Ministerstwa Sprawiedliwości.

Szanowna pani przewodnicząca, szanowna Komisjo, odnosząc się do postulatów zawartych w dezyderacie nr 155, a dotyczącym zmian w treści przepisów ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich, nie sposób odmówić im słuszności, przede wszystkim dlatego, że mają one charakter porządkujący. Niemniej jednak w ocenie Ministerstwa Sprawiedliwości dalsze procedowanie tych zmian nie wydaje się zasadne z tego względu, że w Ministerstwie Sprawiedliwości aktualnie procedowany jest projekt ustawy o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich, który został wpisany do wykazu prac legislacyjnych Rady Ministrów pod nr UD249 i który kompleksowo reguluje problematykę postępowania w sprawach nieletnich zarówno w postępowaniu rozpoznawczym, jak i wykonawczym. Projekt przeszedł już uzgodnienia międzyresortowe oraz konsultacje publiczne i aktualnie od wczoraj trwa posiedzenie komisji prawniczej. Zakończenie posiedzenia i prac tej komisji planowane jest w dniu jutrzejszym, a wejście w życie tego projektu planowane jest na dzień 1 września 2022 r. Z tych właśnie względów Ministerstwo Sprawiedliwości uważa, iż procedowanie postulatów zawartych w dezyderacie nie wydaje się być słuszne. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Izabela Katarzyna Mrzygłocka (KO):

Dziękuję bardzo. Bardzo proszę pana posła Grzegorza Wojciechowskiego.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, nie wiem czy dobrze zrozumiałem, ponieważ ministerstwo uznało słuszność tych żądań, rozumiem, że te żądania znajdują się w proponowanej aktualizacji przepisów czy też w nowej ustawie. W związku z tym proponuję przyjąć tę odpowiedź i uznać, że przepisy, które są procedowane, uwzględnia w znacznej mierze – czy też w całości – przedmiot tej petycji. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Izabela Katarzyna Mrzygłocka (KO):

Dziękuję bardzo. Jeszcze proszę pana Patera.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Oczywiście proponuję przyjęcie odpowiedzi. Odpowiedź zawiera informację rządowej inicjatywy nowej ustawy, w związku z tym nie jest zasadne podejmowanie prac przez Komisję w tym zakresie. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Izabela Katarzyna Mrzygłocka (KO):

Dziękuję bardzo. Absolutnie się zgadzam, ministerstwo rekomenduje niepodjęcie prac nad petycją. Jest to zasadne. Proponuję przyjąć odpowiedź. Czy jest jakieś inne zdanie w tej sprawie? Nie słyszę.

W związku z tym przechodzimy do punktu piątego, rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Rodziny i Polityki Społecznej na dezyderat nr 165 w sprawie aktualizacji i uporządkowa-

nia niektórych przepisów ustawy z dnia 7 kwietnia 2006 r. o informowaniu pracowników i przeprowadzaniu z nimi konsultacji.

W imieniu Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej pan Marek Wałęskiewicz, bardzo proszę.

Dyrektor Departamentu Dialogu i Partnerstwa Społecznego Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej Marek Wałęskiewicz:

Dzień dobry. Szanowna Komisjo, szanowna pani przewodnicząca, Marek Wałęskiewicz dyrektor Departamentu Dialogu i Partnerstwa Społecznego. Udzielam odpowiedzi na dezyderat Komisji nr 165, gdzie w petycji zawarto dwa postulaty zmiany ustawy o informowaniu pracowników i przeprowadzaniu z nimi konsultacji. Obie zmiany mają charakter porządkowy. Pierwsza zmiana dotyczy wykreślenia z art. 1 ust. 3 pkt 3 zapisu „państwowych instytucji filmowych”, do których ta ustawa się nie stosuje. Zmiana jest zasadna, ponieważ jeżeli chodzi o państwowe instytucje, to obecnie nie ma żadnej takiej instytucji, a ustawa o państwowych instytucjach filmowych została uchylona ustawą z 9 listopada 2018 r. W uzasadnieniu napisano, że takich instytucji nie ma i nie przewiduje się ich powołania, więc propozycja wykreślenia tego zapisu jest zasadna.

Druga propozycja dotyczy art. 19, również ma charakter porządkowy, gdzie w ust. 2 powtórzono zapis dotyczący „podlega karze ograniczenia wolności albo grzywny” z ust. 1, zgodnie z zasadami techniki prawodawczej powinien ten zapis brzmieć „tej samej karze podlega”. Przychylamy się również do tej propozycji. Zmiany mają charakter porządkowy. Obecnie nie wpływają na interpretację przepisów ustawy, zostaną wprowadzone przy nowelizacji ustawy o informowaniu pracowników i przeprowadzaniu z nimi konsultacji. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Izabela Katarzyna Mrzygłocka (KO):

Dziękuję bardzo, panie dyrektorze. Proszę o głos panią poseł Augustyn.

Poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo. W moim pojęciu ta odpowiedź jest absolutnie wyczerpująca. Najważniejsza jest deklaracja, że kiedy ustawa będzie poddawana nowelizacji, to będą brane pod uwagę żądania autora tej petycji. Czasem zdarza się, że rzeczy, które wydają nam się tylko rzeczami porządkowymi są dosyć istotne, więc uważam, że warto w czasie nowelizacji o tych zapisach także pamiętać. Chciałabym rekomendować Wysokiej Komisji przyjęcie odpowiedzi ministerstwa.

Przewodnicząca poseł Izabela Katarzyna Mrzygłocka (KO):

Dziękuję bardzo. Jeszcze głos naszego stałego doradcy pana Patera, bardzo proszę.

Staly doradca Komisji Krzysztof Pater:

Oczywiście podzielam przedstawione opinie. Odpowiedź jest wyczerpująca i zawiera deklarację realizacji postulatów zgodnie z wolą Komisji.

Przewodnicząca poseł Izabela Katarzyna Mrzygłocka (KO):

Dziękuję bardzo. W związku z tym proponuję przyjąć odpowiedź. Czy jest jakiś głos przeciwny? Nie słyszę. Przyjmujemy odpowiedź.

Przechodzimy do punktu szóstego, rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym w zakresie zakazu poruszania się samochodów ciężarowych innymi niż dwoma prawymi, skrajnymi pasami ruchu na autostradach i drogach ekspresowych posiadających trzy lub więcej pasów ruchu. Bardzo proszę panią przewodniczącą Urszulę Augustyn.

Poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo. Myślę, że tutaj należy się odwołać nie tylko do żądania, które jest zawarte w treści tej petycji, ale także do doświadczeń różnych kierowców, którzy poruszają się autostradami i drogami szybkiego ruchu, tam gdzie te drogi mają dwa, trzy, cztery pasy. Nawet jak mają dwa pasy, gdy okazuje się, że nagle rozpoczyna się wyprzedzanie jednego samochodu ciężarowego przez drugi, to bywa, że ten ruch jest mocno spowolniony. Co dopiero wtedy, jak pisze tutaj autor petycji, kiedy droga ma np. trzy pasy ruchu w tym samym kierunku i te pasy ruchu wszystkie są zajęte przez wyprzedzające

się nawzajem samochody ciężarowe. Nie ma wątpliwości, że są to sytuacje, które irytują kierowców. Zresztą to samo pisze w uzasadnieniu autor tej petycji.

Autor zwraca uwagę na to, że wprowadzenie przepisów, które zakazywałyby samochodom ciężarowym... Chodzi szczególnie o wyprzedzanie na wszystkich pasach ruchu w jednym kierunku, żeby było zabronione i to powinno się przyczynić, zgodnie z uzasadnieniem petycji, po pierwsze, do usprawnienia i bezpieczeństwa ruchu.

Co jest istotne, autor petycji powołuje się także na Konwencję o ruchu drogowym, która została sporządzona w Wiedniu jeszcze w 1968 r. Ta konwencja właśnie w art. 25 postuluje, tam jest taki zapis, że jeżeli autostrada ma trzy lub więcej pasów przeznaczonych do ruchu w tym samym kierunku, kierującym pojazdami przeznaczonymi do przewozu ładunków, których największa dopuszczalna masa przekracza 3500 kg lub zespołami pojazdów o długości ponad 7 m, zabrania się korzystać z innych pasów ruchu niż dwóch pasów położonych przy krawędzi jezdni, odpowiadającej kierunkowi ruchu.

Wydaje mi się, że argumenty, które użyte są w uzasadnieniu i zapisy, które proponuje autor petycji są warte rozważenia. Natomiast zanim przejdziemy do tego, żebyśmy podjęli tutaj jakąś konkretną decyzję czy to o podjęciu inicjatywy legislacyjnej, czy spowodowaniu tego by taka inicjatywa legislacyjna została podjęta w ministerstwie, prosiłabym o to, aby jako Komisja wystąpić z dezyderatem, żeby ministra infrastruktury zapytać o to, jak on tę sytuację ocenia, a przede wszystkim, dlaczego do tej pory nie było takiego zapisu w naszym polskim prawie, który jest w konwencji wiedeńskiej. Co prawda zgodnie z poglądami autorów opinii BAS, gdyby obecnie obowiązujące przepisy ruchu drogowego były respektowane, one same wypełniają postulat zawarty w petycji. Natomiast to nie jest takie bezsensowne, żeby do naszego polskiego prawa wpisać jeszcze to prawo, które jest sygnowane w 1968 r. Konwencją wiedeńską. Na pewno usprawniłoby to ruch na drogach szybkiego ruchu i autostradach, szczególnie tam, gdzie pasów jest więcej i gdzie faktycznie można ograniczyć możliwość wyprzedzania przez ciężarówki, TIR, te duże pojazdy na wszystkich pasach, a ograniczyć je tylko do tych dwóch skrajnych. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Izabela Katarzyna Mrzygłocka (KO):

Dziękuję bardzo. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos? Bardzo proszę panie pośle.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Pani przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, chciałem zwrócić uwagę jeszcze na jedną, wydaje mi się, istotną sprawę. Otóż przepisy zobowiązują kierowcę do takiego korzystania z drogi, aby nie utrudniał płynności ruchu. Myślę, że to się też w tym zakresie odnosi do tej kwestii i warto by było chyba zapytać ministra również – w zakresie przestrzegania przepisów dotyczących obecnie istniejących – co do płynności ruchu, w jaki sposób one są przestrzegane, w jaki sposób są respektowane i w jaki sposób są wymagane od kierowców. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Izabela Katarzyna Mrzygłocka (KO):

Dziękuję bardzo, panie pośle. Jest z nami pani Renata Rychter, dyrektor Departamentu Transportu Drogowego Ministerstwa Infrastruktury. Bardzo proszę, pani dyrektor.

Dyrektor Departamentu Transportu Drogowego MI Renata Rychter:

Bardzo serdecznie dziękuję za głos. Szanowni państwo, oczywiście prowadziliśmy analizę tego zagadnienia, tego problemu. Braliśmy także pod uwagę opinię prawną, która została sporządzona przez BAS w lutym 2021 r., dokładnie opinię prawną, której przedmiotem była petycja właśnie wnioskująca o zmianę przepisów Prawa o ruchu drogowym w kontekście ścisłego dostosowania do art. 25 Konwencji wiedeńskiej. Czyli zmiana, która miałaby polegać wprost na wprowadzeniu zakazu poruszania się samochodów ciężarowych innymi niż dwoma prawymi, skrajnymi pasami ruchu, na autostradach i drogach ekspresowych. Oczywiście mówimy o tych autostradach i drogach ekspresowych, które mają więcej niż dwa pasy ruchu, czyli trzy pasy i cztery pasy ruchu.

Szanowni państwo, jeżeli trzymamy się takiego zakresu petycji, to prosiłabym szanowną Komisję również o zwrócenie uwagi na konieczność pogodzenia bardzo istotnego wymiaru bezpieczeństwa w ruchu drogowym z wymiarem wykonywania przewozów dro-

gowych, zarobkowych, transportu drogowego, który obecnie jest i wolumen przewozów, który jest bardzo istotny i duży. Zresztą, jeśli chodzi o udział polskiego transportu drogowego w PKB, to nie jest on bez znaczenia.

Jednak wracam do aspektu bezpieczeństwa w ruchu drogowym i do opinii prawnej, na którą się powołuję. Autor opinii wskazuje, że już przy obecnym stanie prawnym, tym który jest uregulowany, można osiągnąć cel wnioskowany w petycji bez zmiany przepisów prawa. My również potwierdzamy to stanowisko. Polskie przepisy prawa, konkretnie art. 16 Prawo o ruchu drogowym, już w tej chwili pośrednio wdraża właśnie postanowienia art. 25 Konwencji wiedeńskiej.

Chciałabym, szanowni państwo, zwrócić uwagę, że resort infrastruktury dokładnie przeanalizował tematykę petycji i warto tutaj wskazać na przepisy, które już przywołałam, czyli art. 16 ust. 1 do 4 Prawa o ruchu drogowym, które wskazuje, że kierującego pojazdem zawsze obowiązuje ruch prawostronny. Mało tego, kierowca, który korzysta z drogi dwujezdniowej zawsze jest obowiązany jechać po prawej stronie jezdni. Natomiast jeżeli korzysta z takiej drogi co najmniej o czterech pasach ruchu, to jest obowiązany zawsze zajmować pas ruchu znajdujący się na prawej połowie jezdni i jechać możliwie blisko prawej krawędzi jezdni. Jeżeli mamy jeszcze dodatkowo wolne pasy ruchu na jezdni, które są wyznaczone, to zawsze jest obowiązek, że kierujący nie może zajmować więcej niż jednego pasa ruchu, co jest oczywiste.

Natomiast warto również zwrócić uwagę, że ograniczenie ruchu pojazdów ciężarowych wyłącznie do określonych pasów ruchu jest możliwe na gruncie obowiązujących przepisów prawa. Mamy bowiem, szanowni państwo, możliwość umieszczenia przez zarządcę ruchu, czyli takie zorganizowanie ruchu poprzez umieszczenie znaku F-20, który wskazuje wprost, że część drogi, dany pas ruchu jest ograniczony tylko dla określonych pojazdów. Graficznie taki znak na pewno państwo, szanowna Komisja też ma wiedzę, jest to znak na niebieskim polu pojazdu osobowego. Zresztą rozporządzenie Ministra Infrastruktury oraz Spraw Wewnętrznych i Administracji z 2001 r. w sprawie znaków i sygnałów właśnie wskazuje na taki znak, wskazuje na taki symbol.

Natomiast chciałabym jeszcze zwrócić uwagę, szanowni państwo, na drugi aspekt, który tylko był przywołany, mianowicie na kwestię podejmowania decyzji o zastosowaniu w ramach organizacji ruchu odpowiednich rozwiązań. Oczywiście tutaj, jeśli chodzi o drogi ekspresowe i autostrady, taką decyzję podejmuje zarządzający ruchem Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad. Minister infrastruktury zwrócił się do tego organu z prośbą o wskazanie stanowiska zasadności wprowadzenia takiego zakazu, ale też zwrócił się z prośbą o informację dotyczącą skali problemu. Co istotne, szanowni państwo, sama też zdziwiłam się, że rzeczywiście takie są dane, ale istotnie tych dróg, które byłyby rozpatrywane do wprowadzenia tego zakazu, czyli dróg na których mamy trzy pasy ruchu i więcej, jest niespełna 300 km – dokładnie 130 km – autostrad, które biegną na obszarze ośmiu województw i 150 km dróg ekspresowych tak zwanych S na obszarze sześciu województw. W związku z czym, szanowni państwo, skala problemu w stosunku do liczby kilometrów autostrad i dróg ekspresowych – przypominam liczba ta wynosi 4624 km – jest mała. Warto też poinformować szanowną Komisję, że z informacji otrzymanych od Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad, taki zakaz wyprzedzania właśnie na tego rodzaju drogach został wprowadzony na odcinku o długości 22 km.

Reasumując, szanowni państwo, znaki, które w tej chwili już obowiązują, są wprowadzone do systemu prawnego, dają zarządcy ruchu możliwość wprowadzenia takich ograniczeń. Z takich ograniczeń zarządca skorzystał na odcinku 22 km, przy czym w ogóle odcinek tego rodzaju dróg, liczba kilometrów takich dróg nie jest imponująca, tak można powiedzieć, a wprowadzając jakieś dalsze ograniczenia trzeba mieć na uwadze także konieczność udroźnienia ruchu, tranzytu, w ogóle wykonywania transportu drogowego, co jest niezwykle istotne. Być może należy wzmocnić egzekucję przepisów, bo sama jestem uczestnikiem ruchu i doskonale widuję sytuacje, gdzie rzeczywiście pojazdy ciężarowe z naruszeniem przepisów o ruchu drogowym wykonują manewry wyprzedzania, ale tutaj w petycji mówi o wprowadzaniu dalszych ograniczeń w systemie prawnym, które na tę chwilę, w ocenie Ministra Infrastruktury, nie są niezbędne. Dziękuję uprzejmie.

Przewodnicząca poseł Izabela Katarzyna Mrzygłocka (KO):

Dziękuję bardzo, pani dyrektor. Jednak jest zastanawiające, że w tej chwili mamy takie ograniczenia na 22 km z 300 km autostrad i dróg szybkiego ruchu. Natomiast w perspektywie lat 2025-2030 na pewno tych dróg powstanie więcej, więc trudno mówić, że dzisiaj to będzie taki constans. Jeszcze bardzo bym prosiła naszego stałego doradcę pana Patera o zabranie głosu.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Zacznę od końca, to znaczy chciałem zarekomendować Komisji wystąpienie jednak z dezyderatem, aby uzyskać pewne informacje. Pani dyrektor odpowiedziała na jedno z pytań, które chciałem zaproponować Komisji, czyli ile mamy teraz takich dróg.

Tak jak już pani poseł wspomniała, warto ustalić jaka jest perspektywa do roku 2025-2030, aby nie dochodziło do sytuacji, w której jakby ewentualne regulacje będą wchodziły post factum, bo lepiej pewne rzeczy wprowadzać zawczasu i także trzeba postawić pytanie, dlaczego takie rozwiązanie nie zostało wprowadzone. Oczywiście przepisy aktualne dają możliwość egzekwowania. Jednak jest różnica, kiedy to egzekwowanie wynika z interpretacji przepisu, o którym dzisiaj była mowa, a zupełnie inaczej, kiedy przepis stanowi wprost i kiedy ewentualne znaki o zakazie mają charakter powszechny, a nie incydentalny. W sytuacji, kiedy prawdopodobnie wielu kierowców w ogóle może tego znaku po prostu, brutalnie mówiąc, nie zrozumieć, bo w czasach kiedy zdawali egzaminy na prawo jazdy taki znak nie istniał, a mówimy tutaj o życiu, czyli o celu, który legł u podstaw tej petycji, czyli usprawnieniu ruchu na tych autostradach i drogach ekspresowych. Chciałbym zarekomendować Komisji dezyderat z szeregiem pytań i wtedy – po uzyskaniu odpowiedzi – podjęcie decyzji o tym czy przyjąć odpowiedź i nie podejmować działań legislacyjnych, czy być może zastanowić się nad inicjatywą. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Izabela Katarzyna Mrzygłocka (KO):

Dziękuję bardzo. Jeszcze pani dyrektor.

Dyrektor Departamentu Transportu Drogowego MI Renata Rychter:

Jeżeli można, w celu uzupełnienia i odniesienia się, być może ta informacja państwu pomoże w podjęciu decyzji. Otóż szanowni państwo, chciałabym zwrócić uwagę, że nawet plany rozbudowy sieci dróg, w tym sieci TEN-T, która jest z racji członkostwa w Unii Europejskiej niezwykle dla Polski istotna, nie wpłynie znacząco albo nawet w ogóle nie wpłynie na liczbę kilometrów tych dróg, które mają trzy pasy i więcej.

Dlaczego, szanowni państwo? Dlatego, że trzy pasy więcej są rozwiązaniem, gdy mamy węzeł, gdy mamy krzyżowanie się kilku dróg krajowych, w tym dróg ekspresowych i tylko tam jest wprowadzana taka organizacja ruchu. Natomiast usztywnienie i wprowadzenie stałego zakazu, zwracam państwa uwagę, że również w kwestii bezpieczeństwa w ruchu drogowym może odnieść odwrotny skutek, bo zdarzają się takie zdarzenia, gdzie rzeczywiście jest potrzeba zajęcia i wyprzedzenia także tym pasem przez pojazd ciężarowy. Zwracam państwa szczególną uwagę, że rozbudowa dróg, plan rozbudowy będzie obejmował drogi dwujezdniowe tych odcinków, dwupasmowe, przepraszam, tych odcinków, gdzie będą trzy pasy ruchu i więcej będzie stosunkowo mało, dlatego że są to rozwiązania przy węzłach, przy krzyżowaniu się dróg.

Drugi aspekt, sztywne ograniczenie i wprowadzenie takiego zakazu może w niektórych przypadkach odnieść odwrotny skutek, jeśli chodzi o zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Tym bardziej, że teraz przepisy pozwalają na wprowadzenie odpowiedniej organizacji ruchu i wyłączenie takiego pasa ruchu. Biuro Analiz Sejmowych w swojej opinii prawnej z 18 lutego 2021 r. również na to wskazywało.

Kwestia egzekucji, wzmocnienia organizacji ruchu, to jest inna rzecz, ale my przecież mówimy o zmianie przepisów prawa. Proszę szanowną Komisję o rozważenie i przyjęcie tych wyjaśnień przede mną przedstawionych. Bardzo serdecznie dziękuję.

Przewodnicząca poseł Izabela Katarzyna Mrzygłocka (KO):

Dziękuję bardzo. Pan poseł Świat chce jeszcze zabrać głos.

Poseł Jacek Świat (PiS):

Z pewnym zdziwieniem słucham pani, bo planowana jest np. rozbudowa autostrady A2 z Warszawy do Baranowa, będącego już przygotowanym do Centralnego Portu Komunikacyjnego i tam już prowadzone są prace nad poszerzeniem tej autostrady do trzech pasów. Również, być może na nowym odcinku autostrady A4 wokół Wrocławia też będą trzy pasy. Takich miejsc będzie znacznie więcej. Zasadne jest pytanie, czy w związku z tym korzystamy z przepisów, które już w tej chwili dają możliwość ograniczeń czy wprowadzamy je systemowo, bo dziś mamy 300 km takich dróg, a w przyszłości będzie tych kilometrów być może dwa razy więcej i wtedy to pytanie będzie zasadne.

Przewodnicząca poseł Izabela Katarzyna Mrzygłocka (KO):

Dziękuję bardzo. Pani dyrektor, może już poprosimy panią poseł Augustyn o ostateczną rekomendację. Na pewno będziemy wracać do tego tematu. Bardzo proszę.

Poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo. Szanowni państwo, ta dyskusja pokazuje, że jednak mamy do zadania więcej pytań. Pytania powinny dotyczyć właśnie albo tego, jakie są plany rozbudowy dróg w Polsce i ja bym się nie ograniczała do 2030 r., tylko generalnie, takie inwestycje jak budowy dróg planuje się na dużo dłuższy czas, więc absolutnie uważam, że powinniśmy zadać ministerstwu pytanie, tak jak powiedział pan przewodniczący Świat. Dzisiejsze autostrady są w wielu miejscach za ciasne i nie wyobrażam sobie, że ktoś nie myśli o tym, że trzeba je rozbudować i podkładać jeszcze dodatkowe pasy, to po pierwsze.

Po drugie, wspomniana przez autora petycji Konwencja o ruchu drogowym z Wiednia, to jest konwencja z 1962 r., więc u nas powinno być pytanie, po pierwsze, dlaczego te przepisy nie są wpisane do polskiego prawa? Po drugie, nasz dezyderat być może spowoduje też w ministerstwie i w instytucjach, które z Ministerstwem Infrastruktury współpracują, refleksję nad tym, jak bardzo nieegzekwowane jest w Polsce Prawo o ruchu drogowym i dotyczy to nie tylko kwestii wyprzedzania, zajmowania pasów ruchu, poruszania się prawym pasem a nie lewym. Wszyscy widzimy to na co dzień, że można sobie robić – różne manewry na drogach szybkiego ruchu, nikt na to nie reaguje, albo tej reakcji jest po prostu za mało, to samo dotyczy prędkości itd, itd.

Bardzo proszę Wysoką Komisję, abyśmy jednak wystąpili z dezyderatem do Ministra Infrastruktury. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Izabela Katarzyna Mrzygłocka (KO):

Dziękuję bardzo. Dyskusja wskazała, że członkowie Komisji są zgodni w tym zakresie. W związku z tym wystąpimy z dezyderatem do ministerstwa. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Szanowni państwo, przechodzimy do kolejnego punktu. Proszę pana posła Grzegorza Wojciechowskiego o przedstawienie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie publikowania w ogłoszeniach o pracę informacji o proponowanym wynagrodzeniu oraz wynagrodzenia uczestników aplikacji prawniczych.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, są to w istocie dwie oddzielne petycje, dotyczące dwóch różnych spraw. Może pokrótce powiem o każdej z nich.

Otóż składający petycję proponuje, aby w Kodeksie pracy zawrzeć przepis o brzmieniu: „Pracodawca, publikując w dowolnej formie informację o możliwości zatrudnienia pracownika na danym stanowisku pracy, uwzględnia w niej kwotę proponowanego zasadniczego wynagrodzenia brutto. W przypadku, w którym wskazuje się minimalną i maksymalną wysokość zasadniczego wynagrodzenia brutto, w informacji o możliwości zatrudnienia umieszcza się wzmiankę, że kwota ta podlega negocjacji.”

Ostatni paragraf: „Proponowana minimalna kwota zasadniczego wynagrodzenia, nie może być niższa niż minimalne wynagrodzenie za pracę” – i dalsza część tego przepisu, która wskazuje właśnie ten problem. Jeszcze jest penalizacja takich czynów, to jest w dotychczasowym art. 281.

Do petycji dołączona jest opinia Biura Analiz Sejmowych, która szczegółowo opisuje problem, wskazując, że trwają prace nad dyrektywą, która wprowadzie z nazwy troszeczkę odbiega. Natomiast w swojej istocie prawdopodobnie będzie – mówię prawdopodobnie, ponieważ są to dopiero prace na drugim etapie legislacji unijnej, które mają doprowadzić do powstania dyrektywy, a wiadomo, że dopiero na podstawie dyrektywy państwa członkowskie będą obowiązane do wprowadzenia stosownych rozwiązań.

W tym przypadku proponuję wystąpienie z dezyderatem, ponieważ zarówno petycja może być polskim wkładem do projektu tej dyrektywy, jak też możliwości wcześniejszego wprowadzenia do polskich przepisów takiego rozwiązania.

Drugą częścią tej petycji, która w zasadzie jest oddzielną petycją, połączoną razem tylko drukiem, jest kwestia wynagrodzenia aplikantów, którzy pracują w kancelariach. Myślę, że tu przede wszystkim chodzi o duże kancelarie, korporacje, korporacyjne kancelarie prawne. Otóż aplikant jest w pewnym sensie uzależniony od osoby, która jest jego patronem na tej aplikacji. W związku z tym zatrudnianie, przynajmniej tak to zrozumiałem, że zatrudnianie osoby na warunkach Kodeksu pracy wiąże się z pewnym z góry założonym niewywiązywaniem się z określonych obowiązków wynikających właśnie z tej zależności. Z opinii Biura Analiz Sejmowych wynika, że jest pewna niespójność tych przepisów, która powinna być w jakiś sposób rozstrzygnięta, bo dotychczasowe rozwiązania nie do końca spełniają swoje zadanie.

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, proponuję wystąpić z dezyderatem, z tym, że byłyby dwa dezyderaty do dwóch różnych ministrów. Ponieważ jest to w jednej petycji, więc nie wiem, czy dwa dezyderaty, bo te kwestie nie wiążą się ze sobą. Natomiast myślę, że dla nas byłoby sprawniej dwa dezyderaty niż jeden do premiera, bo problem się rozmyje, mówiąc krótko. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję panu posłowi. Czy pan Krzysztof Pater zechciałby zabrać głos w tej sprawie? Bardzo proszę.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Podzielim pogląd pana posła. Wydaje się, że dwa dezyderaty to jest najlepsze rozwiązanie.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos? Mamy zgłoszenie z ministerstwa, tak? Pan Marcin Stanecki, bardzo proszę.

Dyrektor Departamentu Prawa Pracy Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej Marcin Stanecki:

Dzień dobry. Szanowna Komisjo, panie przewodniczący, jak zauważył pan poseł, rzeczywiście w Unii Europejskiej toczą się prace nad projektem dyrektywy ... środków w dziedzinie przejrzystości wynagrodzeń i kwestia, którą się zajmujemy, będzie poruszana w tejże dyrektywie. Natomiast chciałbym państwu przypomnieć, że propozycja zmian do Kodeksu pracy, którą się zajmujemy, była już przedmiotem, którym zajmował się rząd. Mianowicie był też poselski projekt ustawy o zmianie ustawy Kodeks pracy druk nr 135, który zawierał, można powiedzieć, bardzo zbliżone, jeżeli nie identyczne zapisy do tych, które przeczytał pan poseł i stanowisko Rady Ministrów wobec tego projektu było negatywne. Dlaczego? Po pierwsze, Rada Ministrów zwróciła uwagę, drodzy państwo, że w naszym kraju nie ma definicji legalnej wynagrodzenia za pracę. Posługujemy się sformułowaniem wynagrodzenie za pracę, natomiast definicji wynagrodzenia za pracę w Kodeksie pracy ani w ustawie o minimalnym wynagrodzeniu nie ma.

Pragnę również zauważyć, że w projekcie jest mowa o tym, że pracownik ma zarabiać nie mniej niż minimalne wynagrodzenie. Jest to rzecz, która już nie ulega wątpliwości w polskim prawie, mamy ustawę o minimalnym wynagrodzeniu, która gwarantuje to prawo wszystkim pracownikom i nie jest tak, że można to prawo wyłączyć. Jeżeli pracownik w danym miesiącu z różnych przyczyn, nieleżących oczywiście po jego stronie, ale będzie pracował, to będzie mu należało się wyrównanie. Wynika to z ustawy o minimalnym wynagrodzeniu. Oczywiście wiadomo, że minimalne wynagrodzenie dotyczy

pełnego etatu, a w przypadku niepełnego jest to proporcjonalnie. Czyli każdy pracownik otrzyma to minimalne wynagrodzenie. Jak wspomniałem wcześniej, brak tej definicji legalnej wynika też chociażby z wyroku Sądu Najwyższego z 11 grudnia 2007 r., w którym stwierdził, że przepisy Prawa pracy nie zawierają legalnej definicji wynagrodzenia za pracę.

Poza tym, jak już wspomniałem o minimalnym wynagrodzeniu, to pamiętajcie państwo, że przecież pracodawca może poza wynagrodzeniem zasadniczym, o którym tu była mowa, wprowadzić wiele elementów o charakterze płacowym, które nie mają charakteru obowiązkowego – np. chociażby premie. Może płacić premie, może płacić nagrody i nawet znając wysokość wynagrodzenia zasadniczego, które może np. oscylować powiedzmy 4 tys., ale pracodawca może dać 3 tys. nagrody czy premii, która będzie miała charakter regulaminowy. Może być też tak, że wynagrodzenie tego pracownika będzie w ogóle ustalone w oparciu o system premiowy, w oparciu o wyniki, które przynosi, i może być tak, że to minimum zagwarantowane będzie w rzeczywistości zdecydowanie wyższe niż wynikałoby z zapisów umowy. Czyli tutaj jest sytuacja, gdzie znajomość nawet wynagrodzenia zasadniczego, jego wysokości nie ma przełożenia tak naprawdę na realną wysokość otrzymywanego przez pracownika wynagrodzenia.

Chciałbym jeszcze zwrócić uwagę, że w stanowisku Rady Ministrów jest podniesiony taki argument, że ujawnianie prawa do wynagrodzenia przyszłego pracownika może stanowić naruszenie prawa do prywatności. Tutaj zgodnie z uchwałą składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 16 listopada 1993 r. ujawnienie przez pracodawcę – bez zgody pracownika – wysokości jego wynagrodzenia za pracę może stanowić naruszenie dobra osobistego w rozumieniu art. 23 i 24 Kodeksu cywilnego, a więc jest to bardzo mocny argument za tym, żeby strony obowiązywała tajemnica wynagrodzenia.

Ponadto, chcę jeszcze zwrócić uwagę, już kończąc, że ujawnienie tego wynagrodzenia może naruszać nie tylko przepisy Kodeksu cywilnego, o którym wspomniałem, dobra osobiste, ale np. może również naruszać szereg innych przepisów, chociażby przepisy ustawy z 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, która zawiera informacje dotyczące tajemnicy przedsiębiorstwa. W związku z powyższym, biorąc pod uwagę stanowisko, które było reprezentowane przez Radę Ministrów, wydaje nam się, że przedłożony projekt nie zasługuje na uwzględnienie. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby jeszcze zabrać głos? Oczywiście, pan poseł referent, zwłaszcza po tych ważnych wyjaśnieniach pana dyrektora Staneckiego.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, panie dyrektorze, to że nie ma legalnej czy oficjalnej definicji, bo chyba bardziej słowo oficjalnej definicji, to chyba w sumie dobrze, dlatego że jak najbardziej, istniejące określone definicje, powinny odpowiadać językowi polskiemu. Natomiast każda, że tak powiem, legalna definicja, to jest pewne odstępstwo językowe i należy to rozumieć inaczej czy też doprecyzowywać jak to jest w języku polskim.

Natomiast co do wynagrodzenia za pracę, trudno tutaj mówić o ujawnieniu wynagrodzenia pracownika, skoro on jeszcze nie jest pracownikiem. Bardzo często osoby, które zgłaszają się do rekrutacji, to niepowodzenie tej rekrutacji wynika chociażby właśnie z warunków płacowych. Myślę, że ułatwiłoby to zarówno pracodawcy, jak i pracownicy sprawniejsze poruszanie się na rynku pracy w przedmiocie właśnie wyszukiwania tych ofert, które są tutaj istotne. Natomiast to, czy jest to system premiowy, czy jakiś inny, może też powinno zostać w jakiś sposób określone. Skoro z jednej strony są wymagania, ze strony pracodawcy oczekiwania odnośnie do kwalifikacji, dyspozycji ze strony przyszłego pracownika, to również warto byłoby określić co w zamian. W związku z tym podtrzymuję swoją dotychczasową rekomendację dotyczącą tego dezyderatu. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Zatem mamy rekomendację pana posła byśmy w sprawie postulatów zawartych w petycji wystąpili z dwoma dezyderatami. W zakresie pierwszego postulatu do Ministra

Rodziny i Polityki Społecznej, a w zakresie drugiego dezyderatu do Ministra Sprawiedliwości. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła decyzję zgodną z rekomendacją.

Przechodzimy do kolejnego punktu. Ponownie proszę pana posła Grzegorza Wojciechowskiego. Tym razem o przedstawienie petycji w sprawie zmiany ustawy z 12 października 1990 r. o Straży Granicznej w zakresie zniesienia ograniczeń wiekowych dla kandydatów do służby w Straży Granicznej.

Posel Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, chyba mamy pierwszy raz taką sytuację, że przedmiot petycji został zrealizowany w chwili już referowania tej petycji. Otóż postulat, który dotyczy petycji, a więc że przyjęte do służby mogły być osoby w wieku do 35 lat został zrealizowany w ustawie z ubiegłego roku i on w tej chwili obowiązuje. W związku z czym petycja jest bezprzedmiotowa. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Sprawa wydaje się prosta, także w świetle tej informacji, że ten postulat jest już zrealizowany. Czy wobec tego ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Pan dyrektor nam się zjawił. Proszę bardzo. Pan dyrektor Cichomski, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Dyrektor Departamentu Porządku Publicznego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji Mariusz Cichomski:

Panie przewodniczący, szanowni państwo, bardzo dziękuję za udzielenie głosu. Jedyne chciałem potwierdzić, że rzeczywiście ten postulat został zrealizowany, nawet w nieco szerszym zakresie. Petycja dotyczyła art. 31 ust. 1b, czyli ograniczenia tej granicy 35 lat. Od tej granicy były wyjątki. Można to było obejść stosując art. 1 odpowiedni ust. 1c i 1d, w zależności od sprawdzania kwalifikacji i za zgodą komendanta głównego. Natomiast wszystkie te przepisy zostały uchylone. W tej chwili nie ma żadnej bariery wiekowej. Jest analogiczna konstrukcja do tych, które występują w przypadku innych formacji ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Dziękuję uprzejmie.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję panu dyrektorowi. Zatem nie ma potrzeby uwzględniania postulatów petycji, bo został on już zrealizowany i to w szerszym zakresie, jak wskazał pan dyrektor.

Czy zatem wobec rekomendacji by nie uwzględniać tego żądania są uwagi? Nie słyszę. Zatem Komisja podjęła taką decyzję wobec sytuacji przedstawionej dodatkowo przez pana dyrektora. Dziękujemy panu dyrektorowi.

Szanowni państwo, przechodzimy do punktu dziewiątego – projekty dezyderatów. Dezyderat pierwszy, w sprawie zwolnienia niektórych przedsiębiorców z opłat abonamentowych RTV. Kierowany do Prezesa Rady Ministrów. Petycję referowała pani poseł Urszula Augustyn. Proszę o pani stanowisko.

Posel Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo. Bez uwag.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy są uwagi do projektu dezyderatu? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła dezyderat.

Drugi projekt, to dezyderat do Ministra Finansów w sprawie zasad powoływania kierowników jednostek organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej. Petycję referował pan poseł Marcin Duszek. Czy ktoś ma uwagi do projektu dezyderatu? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż dezyderat został przyjęty.

Trzeci dezyderat kierujemy do Prezesa Rady Ministrów w sprawie przepisów regulujących doręczenia elektroniczne. Petycję referował pan poseł Grzegorz Wojciechowski. Proszę o pana stanowisko.

Posel Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, nie mam uwag do treści dezyderatu.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś ma uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż dezyderat został przyjęty.

Kolejny projekt, to dezyderat do Ministra Spraw Zagranicznych w sprawie zmiany ustawy z dnia 25 czerwca 2015 r. – Prawo konsularne w zakresie możliwości wznowienia postępowania przed konsulem. Petycję referował pan poseł Marcin Duszek. Czy są uwagi do projektu dezyderatu? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż dezyderat został przyjęty.

Kolejny projekt, to dezyderat do Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie zmian porządkujących w ustawie z dnia 28 września 1991 r. o lasach oraz ustawie z dnia 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie. Petycję referował pan przewodniczący Jacek Świat. Proszę o stanowisko.

Poseł Jacek Świat (PiS):

Nie mam uwag.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Czy ktoś ma uwagi do tego projektu? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż dezyderat został przyjęty.

Kolejny projekt, to dezyderat do Ministra Rodziny i Polityki Społecznej w sprawie zmiany art. XII § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Przepisy wprowadzające Kodeks pracy. Petycję referował pan poseł Grzegorz Wojciechowski. Proszę o pana stanowisko.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, bez uwag.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś ma uwagi do tego projektu? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż dezyderat został przyjęty.

Kolejny projekt, to projekt dezyderatu do Ministra Infrastruktury w sprawie zmiany przepisów ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym w zakresie zasad ewidencji pojazdów sprowadzanych do Polski w celach handlowych. Petycję referował pan poseł Mirosław Maliszewski. Czy ktoś ma uwagi do projektu dezyderatu? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż dezyderat został przyjęty.

Przechodzimy do punktu dziesiątego – projekty opinii. Pierwsza opinia, pierwszy projekt, to opinia do Ministra Infrastruktury w sprawie zmian porządkujących w przepisach ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych oraz ustawy z dnia 16 maja 2019 r. o Funduszu rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej. Petycję referował pan poseł Mirosław Maliszewski. Czy ktoś ma uwagi do projektu opinii? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż opinia została przyjęta.

Kolejny projekt, to projekt opinii dla Prezesa Rady Ministrów w sprawie zmiany niektórych ustaw w zakresie aktualizacji odwołań zawartych w ich przepisach. Petycję referował pan poseł Marcin Duszek. Czy ktoś ma uwagi do projektu opinii? Nie słyszę. Zatem stwierdzam przyjęcie opinii.

Kolejny projekt, to projekt opinii dla Ministra Rozwoju i Technologii w sprawie zmiany przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Petycję referował pan poseł Grzegorz Wojciechowski. Proszę o pana stanowisko.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, bez uwag.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś ma uwagi do tego projektu? Nie słyszę. Stwierdzam, iż Komisja opinie przyjęła.

Kolejny projekt, to opinia dla Ministra Zdrowia w sprawie zmiany art. 10c ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego. Petycję referował pan poseł Grzegorz Wojciechowski. Proszę o stanowisko.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, bez uwag. Opinia jest bardzo dobrze napisana.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś ma uwagi do projektu opinii? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła opinię.

Kolejna opinia. Tym razem dla Prezesa Rady Ministrów w sprawie zmiany ustawy z dnia 10 maja 1990 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o samorządzie terytorialnym i ustawę o pracownikach samorządowych. Petycję referował pan poseł Robert Obaz. Czy ktoś ma uwagi do projektu opinii? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja opinię przyjęła.

Ostatni projekt opinii, to opinia dla Ministra Obrony Narodowej w sprawie zmiany porządkującej w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw. Petycję referował pan poseł Adam Ołdakowski. Czy do tego projektu opinii są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja opinię przyjęła.

Szanowni państwo, na tym wyczerpaliśmy porządek tego posiedzenia. Bardzo dziękuję wszystkim za udział. Życzę państwu dobrego popołudnia. Zamykam posiedzenie Komisji.